

1
KRISTAUS KARALIAUS

Laivas

**Tėvų Marijonų
Bendradarbių Draugijos
Savaitraštis**

— • —

Lekcija — Evangelija
Nauja Mintis
Gydytojas, Kuris Ieškojo Tiesos
Ašara, Kurioje Telpa Visa Tauta
Ūkininkas ir Advokatas
Kaip Masonas Atėjo į Bažnyčią
Tvirtu Žingsniu Per Gyvenimą
Nesivaldąs Ar Nervuotas
Kristui ir Bažnyčiai — Misių
Skyrius
Meilės Degamasis Ugniakuras
Įvairios Žinios
Žinios iš Katalikiškojo Pasaulio
Žinios iš Lietuviškojo Pasaulio

— • —

Birželio (June) 24, 1950

No. 25

XXX Metai

IV SEKMADIENIS PO VELYKŲ

Evangelija

Lėkaija

Luko 5, 1—11

Šv. Povilo Rom. 8, 18—25

ANUO metu: Minioms besiveržiant prie Jėzaus klausytis Dievo žodžio, jis pats stovėjo prie Genezareto ežero. Jis pamatė du laivų, sustojusių prie ežero kranto: žvejai buvo išėję ir plovę tinklus. Įėjęs į vieną iš tų dviejų laivų, kurs buvo Simono, jis paprašė jį atstumti truputį nuo kranto ir atsisdėjęs mokė iš laivo. Liovēsis kalbėti, jis tarė Simonui: Irkis į gilumą ir išmeskite savo tinklus valksmui. Atsakydamas Simonas jam tarė: Mokytojau, mes per visą naktį vargę nieko nesugavome, bet dėl tavo žodžio aš įleisiu tinklą. Tai padarę, jie užgriebė didelę žuvų daugybę, taip kad jų tinklas ėmė trūkti. Jie pamojo draugams, buvusiems kitame laive, ateiti ir jiems padėti. Tie atėjo ir pripildė abudu laivų, taip kad kone skendo. Tai pamatęs, Simonas Petras puolė Jėzui į kelius, sakydamas: Eik sau nuo manęs, Viešpatie, nes aš žmogus nuodėmingas. Nes išgąstis buvo apėmęs jį ir visus su juo buvusius dėl to valksmo žuvų, kurias jie

BROLIAI: Aš laikausi tos nuomonės, kad šio laiko kentėjimai negali lygintis su būsimąja garbe, kuri bus mumyse apreikšta. Nes sutvėrimas su išsiilgimu laukia Dievo vaikų garbės apreikimo. Sutvėrimas juk buvo pavergtas tuštybei ne savo valia, bet to, kurs jį pavergė su viltimi, kad ir pats sutvėrimas bus išlaisvintas iš sugedimo vergijos į Dievo vaikų garbės laisvę. Mes juk žinome, kad visas sutvėrimas vaitoja ir kenčia skausmus iki šiolei. Ir ne tik tai jis, bet ir mes, kurie turime Dvasios priemonės, dūsaujame patys savyje, laukdami Dievo įsūnystės, mūsų kūno atpirkimo Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.

buvo sugavę; taip pat Zabediejaus sūnu du, Jokūbą ir Joną, kurie buvo Simono draugai. Jėzus gi tarė Simonui: Nebijok, nuo šio laiko tu jau žmonės žvejosi. Ištraukę į krantą, jie visa paliko ir sekė jį.

NAUJA MINTIS

Romos jėzuitas tėvas Lombardi pervažiavęs su misijomis visą Italiją, lankosi ir kituose Europos kraštuose, visur skelbdamas vadinamą „Gerumo Kryžiaus Žygį“. Apleisdamas Olandiją ir vykdamas kalbėti į Berlyną, Hagoje jis pareiškė, kad viso pasaulio geros valios

žmonės turėtų burtis į vienybę ir bendrai spręsti mūsų laikų sunkias problemas. Reiktų sudaryti viso pasaulio krikščionių pasauliečių senatą, kuris turėtų būti savotiškas Dievo Vaikų tarptautinis komitetas, kaip kad tamsybės sūnūs turi tarptautinį bedievišką komitetą.

Gydytąjas, Kuris leškojo Tiesos...

KRISTAUS mokslas patinka visiems tiems, kurie į jį objektyviai gilinasi ir juo gyvena. "Krikščionybė, pastebi Karl. Adam, — yra ne vien kokia nublukusi idėja, bet pilnutinis religinis gyvenimas... Tai gyvenimas, kuris, Jėzaus asmeny gaivališkai prasiverždamas, išplėšė žmonių dvasią iš kasdieniškumo, sukūrė naują antgamtinę bendrybę ir per ją teikia žmonijai visais laikais žodžiu ir sakramentais tiesos ir malonės šventimus".

Profesorius Ernstas Rolovas, aukštuosius mokslus baigęs, gydytojas būdamas, išgyveno didelę religinių įsitikinimų bei pažiūrų krizę, kurios jis niekaip negalėjo išspręsti. Kaip tik pačiu didžiausios depresijos metu pas jį atvyksta jo studijų draugas, taip pat gydytojas, katalikas.

"Kaip medikas jis tuoj pastebėjo, kad aš labai pasikeitęs, ir pasiteiravo, dėl ko taip yra", pasakoja Rolovas. "Žinoma, man nebuvo lengva jam, katalikui, išaiškinti visišką savo religinį bankrotą. Kai jam prisipažinau ištyrinėjęs visas protestantizmo sroves, bet nieko neradęs, jis man pateikė lemiamąjį klausimą:

— O kokią išsamią katalikišką knygą ar esi skaitęs?

Man nė sapne tokia mintis nebuvo atėjusi į galvą: protestantui domėtis katalikyte reiškė kažkokį pažeminimą. Tačiau čia pat apgalvojau, kad toks siaurumas vis dėlto yra kvailas daiktas, kad neverta atsiriboti nuo konfesijos, kuri yra davusi Mykolą Angelą, Rafaelį, Mocartą, Haidną, Beethoveną, Eichenдорfą, Pasteurą ir t. t. Todėl negaišdamas pasiteiravau, kurią knygą jis man rekomenduotų.

Jis suminėjo A. Moehlerio "Simboliką" ir, sugrįžęs Berlynan, man ją atsiuntė. Išgilinai į ją ir pamačiau, kad panašios rūšies protestantų veikalai nė iš tolo negali prie jos prisilyginti.

Negaliu pasakyti, kad toji knyga

mane iškart būtų padariusi kataliku, bet pirmieji ledai jau buvo sulaužyti, ir katalikiškos knygos jau man nebebuvo baubas. Kuo aš, tuos veikalus beskaitydamas, daugiausia stebėjaus, tai buvo nuostabus vieningumas, o kartu ir tvirtas pagrindas, ant kurio buvo statomas jų visų idėjų ir minčių rūmas. Po besaikio protestantiškųjų raštų subjektyvizmo, po visiškos moderniųjų filosofijos sistemų anarchijos šitie katalikiškieji veikalai davė man vėl galimumą pajusti ramumą. Tokiu būdu aš nugalėjau depresiją ir krizę ir pamažėl iškilau aukštyn!

Ir Rolovas tapo kataliku. Bet koki antrą kryžiaus kelią jam dar teko išieiti. Tačiau naujasis konvertitas jau nebesidavė išmušamas iš atrastojo tikrosios tiesos kelio, kurį surasti jam tiek daug kaštavo. "Konvertitus (žinoma, katalikybę) protestantai skirsto į tris kategorijas: beviltiškai išėję iš proto, pasidarę katalikai iš apskaičiavimo ir romantikai — svajotojai. Aš buvau priskirtas prie paskutiniųjų... O tačiau niekam nesiteikė ateiti į galvą, kad žmogus, kuris lig tol buvo laikomas rimtu, galėjo būti atėjęs į Katalikų Bažnyčią po dešimties metų didžiulio mokslinio darbo ir tyrinėjimų..."

Šiandien tokių yra šimtai ir tūkstančiai intelektų pasauly, bet tik reikia, kad jie turėtų drąsos, kaip Rolovas, pažvelgti giliai ir atvirai tiesai į akis. Ir tada jie pateks į šv. Petro laivą.

K. B.

Ek. Tere. El. Tereon

Ašara, Kurioj Telpa Visa Tauta

(Trėminus ir Lietuvą Prisiminus)

(Tremimus ir Lietuvą prisiminus)

Laikas gydo, tačiau lietuvių tautos žaizda, atverta prieš kelius metus, pasiliks mummyse visuomet — kol būsime gyvi, tol jausime ir giliausiame susitelkime minėsime ją.

Kada Akmenys Verkia

Turime pavyzdį — pasakojimą iš pirmo pasaulinio karo.

Rusams prireikė darbo jėgų. Tam tikslui jie prievarta surinko tūkstančius žmonių iš Azijos žemyno ir gabeno į vakarus.

Kada traukinys priartėjo prie Uralo kalnų, ten, kur baigiasi Azija ir prasideda Europa ir valandėlę sustojo, — visi vežamieji puolė iš traukinio, suklaupė ir bučiuodami sėmė į maišelius tėvynės žemę.

Saulei tekant, kada traukinys antru kartu sustojo, jie vėliai visi išlipo, patiesė maišelius, atsiklaupė ant jų ir žiūrėdami į rytus ėmė melstis.

Ilgai jie meldėsi nebodami sargybinių šauksmų, nei jų grąsinimų.

Kada budeliai nebeturi — šalti akmenys įgauna širdį ir verkia su nelaimingaisiais.

Istorija ši liūdną įvykį užrašė, nes rado jame dvi didžias tiesas, kad kiekvienas žmogus yra gimto krašto augalas, kuris išrautas iš savos žemės niekur neprigyja ir kad nelaimėse vienintėlė paguoda ir jėga terandama tik Dievuje.

Mes ši įvykį prisimename, kad visiems galėtume paskelbti — kiek daug tokių nelaimingų traukinių dabartiniais laikais pravažiavo ir pravažiuoja. Vežami ne tik vyrai — darbo jėga, bet ir kūdikiai, ligonys, moterys ir seneliai — šių dienų žmogžudžiui nieko nėra gaila.

Savo akim tai matėm. Esame liūdininkai. Todėl vardan teisybės prisiekiam prieš Dievą ir skelbiam — kokie baisūs įvykiai vyko ir vyksta Lietuvoje — jokie žodžiai, net ir kraujas ištryškęs iš šir-

dies, negalėtų pilnai pavaizduoti. Juos reikia pačiam pamatyti.

O, kad tie užkaltais langais traukiniai, kaip jie važiavo ir tebevažiuoja pro Šiaulius, Kauną, Vilnių, bent kartą pravažiuotų pro Vašingtoną, Londoną, Paryžių ir kitus miestus. Tada, pamatę nelaiminguosius ir išgirdę tūkstančių aimanus, verksmus ir maldas, gal visi suprastų, kad lengviau žmogui, jei jis yra nužudomas, nei kad gyvas atplėšiamas nuo gimtos žemės.

Kruvina Pakelės Mergaitė

1944 metų rudenį, kada tūkstančiai turėjo bėgti per bombas ir ugnį, daug kas matė neužmirštamą vaizdą.

Ant kelio, kuriame buvo didžiausias susigrūdimas, gulėjo sudaužytas vežimas su dviem užmuštais arkliais. Šalia jo — vyro ir moters lavonai. Pakelėj stovėjo ir verkė kokių 7 metų mergaitė.

Niekas jos neramino, nes bėgant nuo mirties niekas neturėjo laiko. Tačiau visi suprato, kad tai vargšė mergaitė. Ji verkė, nes jos tėvai buvo užmušti. Ji juos glamonėjo, bučiavo, bet pažadinti negalėjo. Jie atsiskyrė su ja amžinai prisiminimui palikdami ant jos veido ir rankų tik savo kraujo dėmes.

Atmindami tą nelaimingą mergaitę, atsiminkime ir antrą kruviną našlaitę — Lietuvą.

Visi turi savo rūpesčius. Visi skuba savo keliais. Visi palieka ją. Didieji posėdžiauja. Žiūri į žemėlapius. Žiūri ir nemato, kaip iš šalto popierio sunkiasi nekaltųjų kraujas. Jie nemato, nes šiandien ne teisingumo, o naudos ir išrokavimo principas lemia.

Tačiau nekaltųjų kraujas veltui nepražus. Jis niekad veltui nepražūna.

Sudžiūvusių kaulų laukai

Pavergtos, ištremtos ir sunaikintos tautos pranašas Ezechielis savo regėjime matė plačius sudžiūvusių kaulų lau-

Ūkininkas ir Advokatas

Tai įvyko Lietuvos nepriklausomybės dienomis. Kartą ūkininkas važiavo traukiniu į Šiluvos atlaidus. Prieš ūkininką sėdėjo advokatas, kuris didžiavos laisvamanybe.

Ūkininkas ir advokatas užveda kalbą tikėjimo klausimais. Advokatas tiesiai ūkininkui drožia:

— Bereikalo tu gainšini laiką važiudamas į atlaidus, juk toji pati išpažintis, kurią manai atlikti Šiluvoje, yra kunigų išsigalvojimas, tai kunigų prasiimanymas.

Ūkininkas rimtai pažvelgė į advokatą ir šaltai paklausė:

— Gal ponas advokatas man galė-

kus. Vaizdas šiurpus, juo labiau, kad pranašas išgirsta Viešpaties balsą: "Tie sudžiūvę kaulai yra Izraelio namai".

Matydamas pranašo skausmą Viešpats ramina: "Aš prikelsiu savo tautą iš karsto ir išvesiu ją iš kapų gludumos. Sakyk, tat, mano vardu tiem kaulam keltis".

Pranašas atkartoja žodžius ir įvyksta stebuklas. Vietoj sudžiūvusių kaulų pranašas išvysta plačius laukus narsios kariuomenės.

Dievui nieko nėra negalimo. Tikėkim — iš katakombų, iš krauju prisigėrusių požemių iškils ir mūsų Vytis ir Gedimino Stulpai. Demonas žus. Laimės žmogus.

1941 m. kovo 12 d. popiežius Pijus XII rašė Lietuvos vyskupams:

— Teisingiesiems, kada juos slegia neteisingi vargai, Dievas slapta ruošia puikių dovanų.

Tikėkim — ištverkim iki galo — Dievo dovanos gal jau paruoštos. Gal jau nebetoli ta valanda, kurioje Jis jas įteiks. Gal nebetoli valanda, kad ašara, kurioje telpa šiandien visa mūsų tauta bus nebe skausmo, o visuotino džiaugsmo ženklų.

tumėte pasakyti to kunigo vardą ir amžių kada jis išpažintį išgalvojo.

— Aš to neatsimenu ir nežinau, — tarė advokatas.

— Jei nežinai, tai kam kalbi, — tarė ūkininkas. O aš tamstai pasakysiu vardą to kunigo, kuris įsteigė išpažintį. Jo vardas — Jėzus Kristus. Jis tarė apaštalams: imkite šv. Dvasią, kam nuodėmes atleisite žemėje, jos bus atleistos ir danguje, kam sulaikysite žemėje, bus sulaikytos ir danguje. Tai dabar gerbiama žinoti koks kunigas išgalvojo išpažintį. Dabar žinoti, kad tas kunigas yra Dievas ir žmogus — Jėzus Kristus.

Advokatas pasijuto nejaukiai, greitai nuėjo į traukinio kitą vagoną.

Mergaitė ji suvarė į ožio ragą

Ne kartą ir vaikai suaugusius suvarė į ožio ragą. Štai vienas tokių atsitikimų.

Kartą Jonas Kupustas, kuris labai didžiavosi savo mokslu, atėjo pas gimines į svečius. Po kiek laiko Jonas Kupustas pradėjo kalbėti tikėjimo klausimais ir jis išdidžiai tarė:

— Aš pripažįstų tik tai, ką matau, pajaučiu ir t.t. Dievo nematau, reiškia jo ir nėra.

Tuoju prie kalbos prisideda septynių metų mergaitė Onutė, šeiminių dukrelė, ir paklausia:

— Sakyk, dėde, vadinasi ką tamsta nematai to nepripažįsti, to ir nėra.

— Žinoma, kad taip, — atšovė Jonas Kupustas.

— Na, sakyk, dėde, ar tu matei savo protą, — paklausė mergytė.

— Ne, — trumpai burbtelėjo Jonas.

— Jei tu savo proto nematei, tai reiškia tu jo sau nepripažįsti, vadinasi jo neturi, pagal jūsų galvojimą, — drąsiai pasakė jauna mergaitė.

Dėdė nuraudo. Nebeturėjo ką pasakyti ir ėmė kalbėti apie orą.

Kun. DP.

Kaip Masonas Atėjo į Bažnyčią

Gimiau Oslo mieste, Norvegijos sostinėje, 1882 m.

Po 1899 metų mano religinis gyvenimas ėjo visiškai palaida vaga. Mokykloje mus mokė protestantiškai, apie Liuterį kalbėjo kaip apie šventąjį, o apie Katalikų Bažnyčią plepėjo tokias nesąmones, kad man dabar dėl to tik gėda darosi. Vėliau buvau išsiųstas į Angliją mokytis. Tenai įpratau su dideliu malonumu lankyti šv. Olavo bažnyčią. Toji anglikonų bažnytėlė mane traukė savo gražiu giedojimu, ypatingai per Mišparas. To įpročio nemečiau ir vėliau, grįžęs atgal į Norvegijos sostinę, o taip pat į bažnyčią nueidavau ir tada, kai Norvegijos vyriausybė mane, jau baigusį aukštuosius mokslus, paskyrė konsulu į Hamburgą, Vokietijoje.

Karo pavojus

1905 m. Norvegija, kuri ligi tol gyveno vienoje valstybėje su Švedija, atsiskyrė nuo jos ir pasiskelbė nepriklausoma. Kilo įtempimas, ir buvo kalbama, kad tarp abiejų valstybių gali kilti karas. Tuo metu visoje šalyje prasidėjo labai gyvas religinis gyvenimas. Aš buvau baigęs karo mokyklą ir kaip dragūną atsargos karininkas kiekvieną vasarą turėdavau eiti atlikti pratimus; kariuomenėje būdamas visada lankydavau kariškas pamaldas. Bet po poros metų karo pavojus atrodė vėl praėjęs ir religinis pakilimas taip pat sumenkėjo. Susilpnėjo ir mano susidomėjimas religiniais dalykais. Vis dėlto ryšio su Dievu niekada nenutraukiau — visą laiką pasilikau tikįs žmogus.

Pas masonus

1908 m. įvyko vienas atsitikimas, kuris man padarė didelę įtaką. Mat, mano tėvas buvo aukštas masonų ordino (slaptos organizacijos) narys. Jis didžiai troško, kad ir aš pasidaryčiau masonas. Tų metų balandžio 24 dieną aš su abiem savo broliais į tą organizaciją ir įstojome. Norvegų masonai žymiai skiriasi nuo kitų šalių, ypač nuo Pran-

cūzijos, masonų. Prancūzų ir kitų tautų masonai yra tikri tikėjimo priešai, bet norvegų masonų ložių (skyrių) įstatai reikalavo, kad masonas tikėtų į Dievą, būtų ištikimas tėvynei ir laikytųsi įsakymo "Mylėk savo artimą kaip pats save".

1918 metais buvau Norvegijos konsulu Kopenhagoje ir vedžiau vieną danę. Ji buvo taip pat protestantė, kaip ir aš, bet labai religinga. Kai mudu iš Danijos sostinės persikėlime į nedidelį Fredrikstato miestelį, ji taip pat nesiliovė tikėjimo praktikavusi. Kaip žinome, protestantams pamokslas yra svarbiausias tikėjimo dalykas. Mano žmona Kopenhagoje paprastai eidavo pasiklausyti pačių žymiausių pamokslininkų; ir į Fredrikstatą atkeliavusi ji neatsisakė nuo to įpročio. Mudu lankydavome įvairių sektų bažnyčias—baptistų, metodistų, adventistų. Pamažu visomis nusivylėme ir tenkindavomės tik išklausydami pamaldas per radiją.

Žmonos atradimas

Vieną gavėnios sekmadienį 1928 metais mano žmona parėjo namo ir su užsidegimu ėmė pasakoti atradusi puikų pamokslininką. O tai buvo šv. Brigitos bažnytėlės pamokslininkas. Man buvo truputį pikta, kad mano žmona be mano leidimo lanko katalikų bažnyčią, bet ji į tai nekreipė dėmesio ir kitą sekmadienį vėl nuėjo. Pasisakysiu, kad aš su žmona smarkiai kovočiau, visai stengiausi ją nuo to atkalbėti, bet ji nesutiko. Jai jau nebepakako eiti į katalikų bažnyčią, bet ji pasirūpino ir katalikiškų knygų ir ėmė uoliai susipažinti su katalikų mokslu.

Tų pačių metų gruodžio 2 d., pirmąjį advento sekmadienį, nuvažiavome į Oslo, į vieno giminaičio krikštynas. Žmona mane prikalbėjo nueiti į pamaldas dominikonų bažnyčioje. Aš spyriausi, svyravau, bet galų gale sutikau. Iš pradžių jaučiausi nejaukiai, bet paskum mane pagavo be galo maloni nuotaika.

Lemtingoji knyga

Aš sėdėjau suole. Kiekvienoje vietoje buvo padėta knygelė, kurios tikslas buvo protestantams paaiškinti katalikų šv. Mišių reikšmę. Paėmiau tą knygelę ir su dideliu dėmesiu perskaičiau jos įžangą:

“Atmink, kad tavo tėvynę Norvegiją iš pagonybės į krikščionybę atvertė katalikai. Dėl katalikybės mirė jūsų šventasis Olavas ir daug kitų. Jūsų bočiai buvo katalikai, ir tą tikėjimą norvegai prieš kelis šimtus metų prarado ne savo noru, bet verčiami. Taigi, tavo Motina Bažnyčia yra Katalikų Bažnyčia, ir tu turi ją pažinti. Tavo tikėjimas turi būti tasai, kurį skelbė pats Jėzus Kristus”.

Tie žodžiai privertė mane susimąstyti. Aš nusprendžiau ištirti istorinius katalikybės ryšius su mano tauta. Nuo to sekmadienio visada eidavau su žmona į katalikų bažnyčią, o iš knygų pirmutinę pasirinkau buvusio protestantų pastoriaus Tonningo knygą “Konvertito atsiminimai”. Tą knygą perskaičius kaip kortų namelis sugriuvo visos mano abejonės. Aš be galo laimingas jaučiaus žinodamas, jog mažytė bažnytėlė, kurią aš kiekvieną sekmadienį lankydavau, yra narys visą pasaulį apimančios Katalikų Bažnyčios, kurią įsteigė pats Kristus, o valdo tikrieji apaštalų įpėdiniai. Su pasigailėjimu aš ėmiau žiūrėti į protestantų bažnyčią. Nusprendžiau palikti protestantizmą.

Persilaužimas

Savo dvasia aš jau buvau katalikas, gyvai dalyvaudavau visose katalikų pamaldose ir ceremonijose, bet vieno man trūko — katalikų Sakramentų ir jų teikiamų malonių. Mano žmona, kuri be galo gerbė Pranciškų Asižietį, nusprendė pereiti į katalikų tikėjimą spalio 4 d., jo šventės dieną. Aš to žingsnio padaryti vis dar neišdrįsau. Kunigui, kuris mane ruošė, aš sakydavau:

— Taip, teisingai, aš suprantu, kad tikras tikėjimas tėra tik katalikų tikėjimas. Bet...

Bet paaiškinti aš nemokėjau. Jau labai seniai bebuvau ėjęs prie Komuni-

jos. Ilgėjau to Sakramento, bet protestantiškai komunikuotis nebenorėjau. Ilgai svyravęs, pagaliau nusprendžiau padaryti paskutinįjį žingsnį. 1929 m. lapkričio 26 d. parašiau atsistatydinimo raštą Norvegijos masonų ložei, tą pačią dieną nuėjau pas kleboną ir paprašiau, kad artimiausiu metu mane priimtų Bažnyčion.

Negaliu nė apsakyti, koks laimingas pasijutau, kai padariau šitą galutinį sprendimą. Mano priėmimas į Bažnyčią įvyko visiškai tyliai, be iškilmių. Daugiau nieko nebuvo, kaip tik mano žmona ir krikšto tėvai, o taip pat keletas vietos vienuolyno seselių. Kitą rytą išvykau į dominikonų vienuolyną Oslo mieste; tenai keletą dienų praleidau apmąstydamas ir dėkodamas Dievui už visas malones. Čia priėjau pirmą kartą savo gyvenime išpažinties ir pajutau, kokią nepaprastą ramybę atneša Atgailos Sakramentas. Ateinantį sekmadienį kartu su žmona priėmiau pirmąją Komunią. Ją priėmiau toje pačioje bažnytėlėje, kurioje prieš metus su žmona buvau atėjęs nenoromis ir kur perskaičiau aną knygelę, kuri man parodė tikrąjį kelią.

B.

AŠ TAVE PAŽISTU”...

Šv. Tėvas Pijus XII birželio 2 dieną šventė savo vardo dieną — tai Šv. Eugenijaus diena. Osservatore Romano — Vatikano dienraštis tarp kitų straipsnių tą dieną ypač viename gražiai iškėlė jo šventenybę, kaip bendrą Tėvą, prie kurio spontaniškai veržiasi šiais metais sūnus iš penkių kontinentų. Atrodė, kad visi pilgrimai ne žodžiais, bet visa siela šaukia jam tuos pačius žodžius, kuriuos vienoje audiencijoje neseniai pasakė tūla 4 metų mergytė: “Aš Tave pažįstu” — mat ji girdėjo savo šeimoje dažnai kalbant apie šv. Tėvą ir matė jo fotografijas.

Šventajam Tėvui šiomet kiekviena diena yra iškilmių ir nuovargio diena, nuovargio, kurį Jis pakelia su tėviška kantrybe.

Kun. J. Prunskis

Tvirtu Žingsniu Per Gyvenimą

Moterėlė Ir Kariai Traukiny

KARTĄ gelžkelio važiavo keletas karių. Vos traukiniui pradėjus judėti jie pamatė, kaip viena moterėlė persižegnojo. Jie ėmė šypsotis. Tačiau ir moters būta ne pėsčios. Ji priėjo artyn prie karių ir rodydama ant vieno krutinės esantį atsižymėjimo ženklą paklausė:

— Kokį medalį čia jūs nešiojate?

— O, tai šv. Ferdinando kryžius.

— Kaip aš jums pavydžiu! — kalbėjo moteris. — Aš tik karts nuo karto galiu padaryti kryžiaus ženklą, o Jūs jį nuolatos nešiojate ant savo krutinės, taigi jūsų tikėjimo išpažinimas yra daug viešesnis, negu mano.

Kariai susigėdo dėl savo ankstybesnių netaktiškų pastabų.

Argi tas nepasako, kad visada turime pasilikti tvirti savo įsitikinimuose ir turime būti pasiruošę juos viešai išpažinti ir ginti? Kiekvienas kultūringas žmogus pagerbs kito nusistatymą, o paikiųjų kritikos mes negi paisome.

Du Broliai Imperatoriaus Rūmuose

Ypatingai stiprių tikėjimo išpažinimo pavyzdžių mes užtikiname pirmaisiais krikščionybės amžiais. Štai vienas atsitikimas: imperatoriaus Konstantino rūmuose tarnavo du broliai: Jonas ir Povilas, abudu krikščionys. Kai sostą užėmė Julijonas Atpuolėlis, pašaukė juos į savo rūmus ir pareikalavo atsižadėti savo tikėjimo.

Juos pasiuntė pas vieną valdininką, kurs jiems išaiškino:

— Imperatorius nei nereikalauja, kad jūs eitumėte į pagonių šventyklą. Štai čia yra Jupiteriaus stovykla, užteks, kad ją čia pagarbinsite.

Tačiau tie broliai krikščionys atsi-
liepė:

— Tikrasis Dievas nenori, kad mes garbintume demoniškus padarinius ir ydingus žmones. Mes neturime kito Dievo, kaip Dievą Tėvą, Sūnų ir šventąją Dvasią, vieną Dievą trijuose asmenyse.

Ir tie du broliai mirė papuošti kankinių vainiku.

Milijonai Pasiryžėlių Ir Mes

Dabar tik barbariškų bolševikų užimtuose kraštuose žmonės dėl tikėjimo tenka mirti kankinių mirtimi. Mūsų laisvame krašte tokių pavojų nėra. Todėl būtų labai juokinga, jeigu mes pabugtume kokio aštresnio žodžio, kreivės šypsenos, nemalonaus pasijuokimo ir nedrįstume viešai savo įsitikinimų parodyti, kai milijonai kankinių nebijojo ugnies, deginančių kalkių, plakių, jokių kankinimų, nei mirties — vis pasilikdami ištikimi Kristui ir nebijodami Jo viešai išpažinti.

Šv. Vincentas Ir Jo Tikėjimo Skydas

Tokią drąsą ir ryštingumą savyje turime rūpestingai ugdyti. Štai, Šv. Vincentas a Paulo vienu metu turėjo labai aštrias pagundas prieš tikėjimą, kurios kankino jį net ištisus trejus metus.

Kovodamas su jomis, jisai išrašė popieriuje svarbiausias tikėjimo tiesas, pasirašė savo vardą, ir kaip skydą pridėjęs tą prie savo širdies maldavo Dievą, kad tai priimtų kaip jo tikėjimo išpažinimą. Kada tik palietė jį stipresnės pagundos prieš tikėjimą, jisai pridėdavo ranką prie to ant širdies esančio rašto pakeldamas maldai akis į Dangų, ir išėjo nugalėtoju.

Ir mūsų pastangos, Dievo malonės padedamos, atneš didelių vaisių ir didelės stiprybės mums.

KOMUNISTŲ ŠNIPAS ISPANIJOS SEMINARIJOJ

Apklausinėjamas vienas "pabėgėlis" iš sovietų zonos prisipažino, kad bolševikai jį buvo pasiuntę į Madrido kunigų seminariją, į kurią jisai jau buvo įstojęs. Komunistai liepė jam išeiti visus seminarijos mokslus, priimti šventvagiškai kunigo šventimus ir vėliau pagelbėti likviduoti katalikų Bažnyčią komunistų valdomuose kraštuose.

A. Spygliukas

Nesivaldas Ar Nervuotas?

Krikščionio ūpas ir širdis turėtų būti visada kontroliuojami: neturėtų pasiduoti nė nerūpestingam džiaugsmui nė tulžimi putojančiam pykčiui — ypač jau tam nelaimingam pykčiui. Neteisingam pykčiui Kristus grasina teismu: "Aš gi jums sakau: Kiekvienas, kurs pyksta ant savo broio, bus smerktinas teisme" (Mat. 5, 22).

Pyktis yra dirglumas, erzinimasis. Jei kuri kūno dalis pradeda erzinti, ji pradeda skaudėti. Jei erzinimas nebus pašalintas, gali prasitrinti žaizda. Tas pats ir su žmogaus siela — nuolatinis erzinimasis ar erzinimas gali privesti žmogų prie apverktinų pasekų. Yra taip nesivaldančių žmonių, kad ir menkiausias stuktelėjimas sukelia juose putojantį pyktį, dažniausiai pasirodantį kitiems žmonėms labai triukšmingu būdu. Tas jų pykčio išsiveržimas kitiems žmonėms ne taip jau gražiai atrodo ir, pykčio aistrai praėjus, jie susigėdę mėgina teisintis.

Visai nenustebkit, kad visa bėda bus suversta nervams — girdi mano nervai taip susilpnėję, kad jau nieko nebegaliu jiems padaryti. Vargšai tie nervai, kuriems primetamos visai ne jų bėdos! Čia ne nervai, bet nesivaldymas. Visai savo pykčio nevaldas žmogus panašus į tą išdykusį vaiką, kuris nuolat spauda savo kišeninės lemputės mygtuką ir lemputė vis žybcioja ir žybcioja. Tas išdykęs vaikas galop pamato, kad savo nuolatinio mygtuko spaudinėjimu jis išdegino visą bateriją ir lemputė nebedega. Savęs nevaldančiam ir visiems erziniams pasiduodančiam žmogui atsitiks tas pats — jis žybcios ir žybcios pykčio išsiveržimo kibirkštėmis kol galop pasidarys toks nepakenčiamas sau ir kitiems, kad teks kartais suabejoti ar jis bėra normalus žmogus. Jojo vidaus baterija — savitvarda visai išsisems ir savo nesusivaldymo mo-

mentais aptaškys pykčio putomis visą aplinką. Vargas tiems žmonėms, kuriems tenka su tokiais žmonėmis gyventi ir dirbti!

Tokio žmogaus pykčiui sukelti nereikia svarbių priežasčių. Jis jau surūgsta tą pačią minutę, kada iš ryto ji laikrodinis pažadina — smarkiai jį užčiaupia ir jau pradeda savo likimą keikti. Paskui dar pasitaikys kur drabužiuose rasti ištrūkusią sagą, susipainios batų šniūreliai, pusryčiams paduota kava buvo perkaršta ar per šalta — ir rūgimui bei pykčiui pakaks medžiagos visai dienai. Ar šiuo atveju reikia eiti pas daktarą nervų gydyti? Tikriausiai ne. Reikia tik sudrausti vaiką, kad jis nespaudytų be reikalo lemputės mygtuką — kitaip tariant, nežybcioti pykčiu ir nepasitenkinimu kiekvienai musei pro nosį pralėkus. Sėkmingiausias vaistas — mėginimas valdytis.

Ar galima įprasti susivaldyti? Ne tik galima, bet ir būtina. Kaip nesivaldymas ir triukšmingas atsiliepimas į kiekvieną paerzinimą yra įgytas įpročiu, taip ir susivaldymas įgyjamas tik įpročiu. Jei kas iš mažens to gyvenimo meno nebuvo pratintas, tam gyvenimas nebus lengvas — tas dažnai padarys tiek pat žalos sau ir kitiems, kiek dramblys įsirioglinęs į brangaus porceliano sandėlį. Bet mėginti save valdyti visada apsimoka. Gal laimėjimas ir nebus pilnas, bet jis visada apsimokės.

Kai širdies dugne pradės urgėti laukinis pykčio žvėris, kurį gali pabudinti ir mažiausia musė, nepataikauk jam: pasijuok iš jo "uolumo", mėgink jį prajuokinti, pakišk po jo akimis šviesesnių spalvų, kad ne viskas atrodytų juoda. Taip pamažu jis bus prijaukintas ir vietoje žmogaus priešo pasidarys nepaprastai naudingas ir malonus bendradarbis.

KRISTUI IR BAŽNYČIAI

= Misijų Skyrius =

Fatimos Dievo Motina Indijoje ir Pakistane

FATIMOS Dievo Motina buvo priimta su dideliu entuziazmu visoje Indijoje ir Pakistane. Žemiau paduotas aprašymas iš Patna, Ranchi ir Karachi misijų stočių parodys, kaip Fatimos Dievo Motiną sutiko Hindų, Aborigine ir Muslim tautos.

Niekuomet nematė Patna tokio plataus masto katalikų susirinkimo, kaip kovo 13 dieną, kai apsilankė Fatimos Dievo Motina. Visa katedra spindėjo šviesų žaidime, kai Dievo Motinos statulą atnešė iš geležinkelio stoties vidurnakčio tamsoje. Statulą lydėjo garbės sargyba, sudaryta iš dvasiškos, seserų ir tikinčiųjų, kurie visi nešė savo rankose uždegtas žvokes. Pontifikalines Mišias klausė didelė minia nuo 12.30 iki 6.30 val. ryto.

Krikščionys lenktyniavo su netikinčiais, norėdami vienas už kitą labiau pagerbti Dievo Motiną. Net aukšti valdžios pareigūnai — nekrikščionys, nieko nepaisydami, viešai nulenė savo galvas prie Dievo Motinos kojų. Pats šios provincijos Indų Gubernatorius Brahmin, su dideliu susidomėjimu klausėsi antgamtinio pasireiškimo istorijos Fatimoje. Miesto fotografai, nors nekrikščionys, bėginėjo, norėdami nufotografuoti pačius gražiausius iškilmų vaizdus.

Prieš atvykstant į Patną, Dievo Motina buvo sutikta Ranchi diecezijoje. Šiame krašte buvo aplankyta 14 misijų stočių. Statula buvo vežama viename iš trijų gražiai papuoštų automobilių. Tarp kitų vienas buvo paruoštas Dievo Motinos statulos apšvietimui, o kitame buvo įrengtas garsiakalbis. Šioje vietoje Dievo Motiną sutiko tik vietiniai gyventojai. Viename miestelyje Kesrame susirinko apie 24.000 žmonių; jie visi atėjo iš įvairių misijų stočių pagarbinti Dievo

Motiną.

Buvo išdalinta 55.000 Fatimos Dievo Motinos paveikslėlių. Beveik visi suaugę šios misijos stoties katalikai pamatė statulą ir net dauguma iš jų turėjo laimės ją paliesti savo rankomis.

Karachi ir Pakistan misijų šalyse Dievo Motinos statulos priėmimas katalikams buvo aiškus įrodymas, jog šis dalykas tai nebuvo tik mažumos padrašinimui sugalvotas.

Hyderabad ir Sind misijų stotyse įvykusios procesijos, kaip rašoma, buvo vienintelis toks šiuose kraštuose įvykis. Pažymėtina, jog civilinė ir karinė valdžia davė vispusią pagalbą. Daugybė nekatalikų, ypač iš musulmonų tarpo, su gilia pagarba stebėjo procesijos eigą, o kiti net lydėjo iki bažnyčios Dievo Motinos statulą. Bažnytinės apeigos vyko gryname ore, kalbėta ir sveikinta šešiomis kalbomis.

Karachi krašte, Kristaus Karaliaus šventės proga, katalikų procesija paprastai turėdavo sustoti kalbėjusi rožančių ir giedojusi religines giesmes, einant pro musulmonų šventyklą. Bet ši kartą nebuvo daroma jokios išimties ir vietinė civilinė valdžia į tai nesikišo. Vyriausybė reikalavo nufilmuoti visą procesijos eigą ir tai buvo padaryta.

Tokios viešos manifestacijos atimos Dievo Motinos garbei davė progos išaiškinti kai kuriems netikintiesiems katalikų tikėjimą.

Visame pasaulyje Dievo Motina viskas kartas daugiau ir daugiau pavergia širdžių ir plinta Jos garbinimas įvairiose net nekrikščioniškose šalyse. Per jos užtarimą įvyksta nuostabių dalykų. Gera ir mums jungtis su visu katalikiškuoju pasauliu ir savo maldomis bei gerais darbais prisidėti prie Dievo Motinos garbės plėtimo.

A. I. F.

Meilės Degamasis Ugniakuras

Širdžių Širdis

LITERATŪROS istorijoje randame, kad Romoje buvo palaidota anglų rašytojo Šelio širdis.

Rašytojo draugai, norėdami įamžinti jo pareikštą kūryboje jautrumą ir švelnumą, paminkle įrašė du žodžiu-cordium-širdžių širdis.

Mes žinome kitą paminklą, kuriame ir be užrašo įskaitome tuos pačių du žodžius, nes didesnio švelnumo, jautrumo ir meilės už Kristaus širdį dar ne viena širdis nėra turėjusi ir neturės. Prieš mūsų akis stovi kryžius, ant kurio išlietas šventas kraujas kalba mum apie tą didžią širdį.

Pats Kristus garantavo, kad "niekas neturi didesnės meilės, kaip ta, kad kas guldo savo gyvybę už savo prietelius." (Jon. 15, 13).

Didele buvo Kristaus meilė. Jos užteko visiems: geriem ir blogiem, draugui ir priešiui, apaštalui ir latrui, motinai ir paleistuvei.

Wurzburgo kryžius

Vokietijoje, Wurzburg, prie Neumunsterio bažnyčios, netoli katedros, sodely stovi kryžius, kur Kristaus stovyla tesilaiko tik kojų žaizdose. Rankos atsipalaidavusios, ištiestos į priekį.

Apie jį žmonės yra pasilikę iš 30 metų karo pasakojimas.

Vienas švedu kareivis, kada vyko plešikavimai, įsibrovė į bažnyčią ir pamatė kryžių, kur Kristaus galvą puošė auksinė karūna.

Tą akimirka, kada, jis norėjo ją nupiešti, atsipalaidavo Kristaus rankos ir jį švelniai paėmė į savo glėbį.

Kareivio širdis iš susijaudinimo ir gailėsčio nustojo plakti. Jis mirė.

Ši jautri scena sukrečia kiekvieną. Ji parodo Kristaus meilės didumą ir žmonių nedėkingumą. Tiesa, mes nevagiame nuo Jo galvos aukso karūnos, bet savo prasikaltimais Jo galvą neretai erškečiais apvaivinkuojame.

Mum yra žinoma, kaip būna skaudu, kai už meilę, už širdį yra blogu atsi-lyginama.

Skaidu yra ir Kristui.

— Pasilikite mano meilėje (Jon. 15, 9), — ragino Jis apaštalus. Pasilikite Jo meileje Jis ragina ir mus. O joje pasiliksim, jei mūsų širdis bus panaši į Jo širdį.

Trys Raidės

Saracėnų šalyje dirbo kadaise keli vienuoliai-misijonieriai. Jų tikslas buvo atvesti klaidžiatikius į išganymo kelią.

Kilus didžiam persekiojimui jie tapo suimti ir kankinami.

Vienas iš jų, kuris rodė didžią meilę savo priešams, buvo ypatingu būdu nukankintas — išplėšė jam gyvam širdį.

Ak, kaip nusigando budeliai, kai pamatė iš jo širdies trykstančią šviesą ir 3 raides — I. H. S. (Jezus, Kristus, Išganytojas).

Šio įvykio atsiminimas tepaskatina, kad kiekvieno širdyje būtų įrašytas Jėzaus Vardas ir kad niekad joje neužgėtų Dieviškasis Meilės Degamasis Ugniakuras.

Ne tik birželio mėnesį — Jėzaus širdis tebūna per visą gyvenimą mūsų dėmesio centru.

Kun. Plan.

Amerikos Komunistai ir jų veikla

Iš dabar paskelbto FBI direktoriaus Hoover duoto pranešimo kongreso komisijoms aiškėja JAV kompartijos sudėtis ir veikimo būdai.

Jo žiniomis kompartija turi 54,174 narius, kurie susitelkę didesniuose gyventojų centruose. Didžiausias jų susitelkimas yra New Yorko valstybėje — čia esą 25,000 kompartijos narių, California 6,977, Illinois 3,361, Pennsylvania 2,876, Ohio 2,834, Michigan 1,250, Massachusetts 1,022, kitur mažiau. Kompartijos vadai mano, kad kiekvienam partijos nariui tenka apie 10 simpatizujančių, kurie ir nebūdami formalūs nariai yra pasirengę dirbti partijos darbą.

Kompartijos narius New Yorke nuteisus, kompartija pareina į slaptą veik-

lą. 1949 ir 1950 m. partijos nariams nebeatnaujintos partijos nario kortelės ir narių kartoteka nebevedama. Partijos vadai susisieks vieną su kitu slaptais kodais per specialius pasiuntinius.

Komunistai paskutiniaisiais laikais stengiasi savo veiklą stiprinti plieno, sunkiųjų mašinų, anglies, transporto, komunikacijos, elektros ir laivininkystės pramonėje. Ypač jie daro dideles pastangas sustiprinti savo įtaką radio susisiekimo srityje.

Svetimoms valstybėms tarnaują agentai ieško žinių apie atominius tyrimus, toje srityje dirbančius tyrinėtojus, radarą, renka visokius žemėlapius, domisi pramonės išteklių ir karišku pajėgumu.

ŠIURPU IR LIŪDNA

Štai keletas liūdny žinių iš bolševikų persekiojimų kraštų.

Bus iškelta byla

Iš Bulgarijos ateina žinios apie suėmimą įvairių vienuolynų viršininkų, prieš kuriuos bus iškelta vieša byla.

Areštavo

Austrijoje rusų policija suėmė tėvą Gustav Gaspar, vengrų pabėgėlių Austrijoje apaštalą. Jis jau buvo anksčiau suimtas Vengrijoje, bet pavyko pasprukti.

Paruošti agentai

Iš Čekijos ateina žinios, kad paruošti agentai lanko kunigus norėdami kaip nors perkalbėti, kad dėtusi prie komunistinės linijos, bet kunigai pažįsta vilką avies kailyje. Komunistai puola vyskopus.

Šmeižia ir šmeižia

Iš Vengrijos yra žinios, kad komunistų organizuojama "taikos" kompanija nukrypo į katalikų šmeižimo kompaniją. Katalikai kaltinami reakcionizmu ir Vatikano bei amerikonių imperiaлизmui tarnavimu.

Koks jo tikslas?

Lenkijoje religiniais reikalais rū-

pintis neseniai perduota naujam kulto departamentui, kurio komisaru paskirtas vienas žinomas komunistų propagandistas pavarde Bida, kuris turi uždavini religiją pajungti marksizmo tarnybai.

Mergaitės gudrumas

Katriutė, lankanti vaikų darželį, grįžusi į namus papasakojo motinai kaip sesuo mokykloje pamokė vaikus kalbėti maldą.

Vaikai sudėjo rankutes ir užmerkė akis. Ir Katriutė štai ką apie save pasakė: "Aš visuomet esu gera. Aš sudėjau rankutes ir laikiau akutes užmerkusi. Bet buvo viena maža mergytė, netoli manęs sėdinti, kuri laikė akis atdaras".

— Bet, Katriute, — tarė motina, — jei tu laikei savo akis užmerkusi, kaip galėjai žinoti, kad jos akys neužmerkto — atdaros.

Katriutė greitai atsakė:

— Oh, aš galėjau girdėti jos akių blakstienų šlamėjimą jos akims atsiderant.

Su Mūsų Bendradarbiais

Brangūs Bendradarbiai, šią savaitę norime pasidalinti mintimis apie įvykusią Tėvų Marijonų Statybos Fondo didžiulę pramogą Vytauto Darže, Chicagoje, birželio 10 d. ir apie kitus ateityje pramatytus parengimus.

Bendradarbiai šiame išvažiavime šauniai pasidarbavo. Be jų pagalbos tikrai jis nebūtų taip pasisekęs. Visą dieną nuo trečios valandos iki vidunakčio be pertraukos vyko publiką žavinanti programa, beisbolo žaidimas aikštėje, įvairumų vakaras, pasižymėjusių sportininkų perstatymas, dovanų dalinimas. Žodžiu, diena buvo pilna linksmumo, juoko ir įdomių žaidimų. Čia privalome tarti nuoširdų ačiū visiems kokiui nors būdu prisidėjusiems prie vakaro pasisekimo.

Sekantis pramatytas išvažiavimas Statybos Fondo naudai įvyksta taip pat Vytauto Darže, liepos 9 d., sekmadienį. Statybos Fondo direktoriai jau pradeda ir šiam išvažiavimui ruošti ir kviečia visus jame dalyvauti. Žinome, kad Bendradarbiai prisidės ir prie šio išvažiavimo ir savo šauniu pasidarbavimu padarys jį dar sėkmingesniu ir didesniu už praėjusią iškylą.

Toliau norime priminti dar ir apie Vajaus knygų platimą. Tai darbas, kurio negalime nei valandelei atleisti. Visi turime jame krutėti, eiti prie pažįstamų ir svetimų ir iškrapštyti kokią nors dovanėlę Statybos Fondui,

įpiršti jiems bent vieną bilietėlį. Tas darbas nelengvas. Jam reikalinga apščiai kantrumo, ryžtingumo. Tačiau tikimės, kad mūsų uolūs Bendradarbiai, kurie jau tiekos metu darbuojasi, gelbsti Tėvams Marijonams, sėkmingai darbuotis šioje šalyje ir šį kartą neapsileis. Jie mokės kaip prieiti prie žmonių sveitimų, paraginti juos prisidėti prie šio kilnaus darbo. Malonėkite kiek galint greičiau grąžinti išplatintų vajaus knygelės.

Norime padėkoti taipogi sekantiems už pasiūstas aukas:

\$100.00: Ona ir A. A. Feliksas Borien, Petronele Pararauskienė, Mrs. C. Mikalunas, Simon Blaskevičius, ir Anastazas ir Rozalija Valančiai.

\$20.00: E. Mulhern.

\$10.00: N. N.

\$8.00: Mrs. B. Stankus.

\$4.00: Joseph Stasko.

Stasys Rumsas, N. N.

\$5.00: B. V. M. Sodality, Cicero,

\$2.00: Tamašauskienė.

\$1.00: Barbara Krukas, Mrs. J. Stale, Mrs. Petrousky, P. Novodauskas, Mrs. M. Stankus.

Prašome taip pat, kad grąžinant knygeles pasiūstumėte šakneles, t. y. trumpesnius galiukus, atkarpas su aiškiai išrašytais vardais. Tai palengvins mūsų raštines darbą ir gausite greitesnį atsakymą už pasiūstą auką.

Kiek Katalikų už Geležinės Uždangos

Žurnalistas Max Jordan iš Municho praneša, kad rusų bolševikų geležinė uždanga yra užtrenkusi virš 51 milijoną katalikų, kuriuos persekioja, kankina, ištremia ir žudo. Statistikos davinys p. Jordan ima iš "Chrislicher Nachrichtenendienst", religinių žinių tarnybos Munchėje. Anot tos tarnybos, Lenkijoje yra 21,000,000 katalikų; Čekoslovakijoje — 8,600,000; Vengrijoje — 6,813,000; Rumunijoje — 3,000,000; Jugoslavijoje —

5,670,000; Bulgarijoje — 45,000; Albanijoje — 113,000. Reikia neužmiršti ir Rytų Vokietijoje persekiojamų katalikų.

Pranešime, kurį įdėjo viso pasaulio katalikų laikraščiai, minima, kad Baltijos valstybėse, Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje, yra apie milijonas katalikų. Reikia pasakyti, kad skaičius per daug sumazintas. Juk vien tik Lietuvoje yra du milijonai ar truputį ir daugiau katalikų.

ŽINIOS *iš katalikų pasaulio*

• **Olandijos Katalikų Dovana.** Šventajam Tėvui buvo įteiktas trumpųjų bangų radijo siųstuvas — Olandijos katalikų dovana Šventųjų Metų proga. Įteikimo audijencijoje dalyvavo keletas Olandijos ministerių, keletas vyskupų ir apie 1,300 olandų maldininkų. Jo Šventetnybė atsakydamas į specialaus komiteto pirmininko žodžius pasakė, kad ši olandų katalikų dovana turi būti specialiai minima Šventųjų Metų kronikose, kaip technikos šedevras, kuris greitai laikuims tarnauti visiems katalikams brangiam ir gyvybinės svarbos reikalui.

• **Kasinėjimai Betanijoje.** Nauji kasinėjimai Betanijoje dvė gerų rezultatų: nesenai atrasta viena sena grota, kuri pirmųjų krikščionių buvusi lankoma ir garbinama. Vedamos tolesnės studijos ryšium su šiuo atradimu.

• **Šventų Metų Filma.** — Londone yra baigiama gaminti filma, kurioje vaizduojami svarbiausieji religinio gyvenimo įvykiai pirmoje pusėje šių Šventų Metų. Filmoje yra nemaža vaizdų iš šv. vietų. Filma baigiama popiežiaus kalba, raginančia apsaugoti ir išlaikyti šeimose ir pasaulyje taiką.

• **Remia Katalikų Mokyklas.** Egipto karalius Farukas I ir šiais metais suteikė 50 svarų auką katalikų organizacijai, kuri rūpinasi mokyklomis Egipte.

• **Va Kokia Jų Laisvė.** Katalikų spaudos agentūra štai ką praneša iš Vienos. Lamac miestelyje, netoli Bratislava, Slovakijoje, buvo pradėta statyti nauja bažnyčia, komunistų pareigūnai konfiskavo bažnyčios žemę ir statybos medžiagą ir įsakė pastatyti šokių salę vietoje bažnyčios.

• **Bolševikų "Rojuje".** Slovakijoje per šimtmečius buvo viešai švenčiama Trijų Karalių, Dangun Žengimo, Kristaus Kūno, šv. Petro ir Povilo, Dangun Ėmimo ir Nekalto Prasidėjimo šventės. Komunistai minimas šventes panaikino.

• **Italijos Jaunimas Ir Komunistai.** Italijos Katalikų Akcijos laikraštis "Il

Quotidiano" iškėlė faktą, kad komunistai tvirkina italų jaunimą. Įspėjimus dėl to yra padarę ir Italijos vyskupai.

Juk visi žino, kad komunistų tikslas: subedieinti ir ištivirkinti jaunimą ir taip užterštoje dirvoje barstyti komunizmo sėklą. Italai katalikai griežtai kovoja prieš komunistų nuodus.

• **Prancūzų Laikraštis Apie Lietuvą.** Prancūzų katalikų dienraštis "La Croix" šių metų birželio mėnesį idėjo keletą straipsnių apie Katalikų Bažnyčios padėtį Lietuvoje. Straipsnių autorius yra žinomas lietuvių ir Lietuvos draugas, garsus Prancūzijos rašytojas Jean Mauciere. Savo straipsniuose nurodo kaip bolševikai persekioja Katalikų Bažnyčią Lietuvoje. Lietuvos vyskupai, kunigai ir katalikai verčiau ėjo kalėjiman, negu kad atsižadėti savo tikėjimo.

• **Va Kaip Jie Daro.** Neseniai Lenkijoje pradėta leisti dvisavaitinis laikraštukas, kuris pavadintas "Glos Kaplana". Jį finansuoja komunistinės Lenkijos vyriausybė ir yra grynai marksistinėje dvasioje. Svarbiausias jo tikslas — nuolatinių atakos prieš vyskupus. Slapyvardėmis arba inicialais pasirašyti straipsniai, kurie iš anksto politrukų paruošti, mėgina komunistinėje dvasioje aiškinti lenkų tikintiesiems religines tiesas, svarbiausią dėmesį kreipdami į plūdimą Lenkijos hierarchijos.

Ir minimas laikraštukas grąšina Lenkijos vyskupams, jei jie nenusileis bolševikiškai valdžiai. Lenkijos vyskupai gerai gina Bažnyčios ir žmonių sąžinės reikalus.

• **Dalyvaus 100.000.** Briuselyje jau vyksta pasirengimai JOCistų kongresui, kuris įvyks rugsėjo 3 dieną. Šiais metais kongrese bus paminėta 25-rių metų JOC (jaunų katalikų darbininkų) sukaktis. Pramatoma apie 100,000 belgų dalyvių bei iš 40 tautų atstovų delegacijos.

JOCistų organizacijos steigėjas yra kanauniukas Cardyn. Ši organizacija duoda belgų gyvenimui stiprybės.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Bus Įdomi ilma.** Pranešama, kad S. Pauļyje rimtai ruošiamasi pagaminti kronikinę filmą iš lietuvių gyvenimo Brazilijoje. Bus filmuojami lietuvių fabrikai, dirbtuvėlės, įvairios prekybos įmonės ir net mažos krautuvėlės, taip pat bažnyčios, mokyklos ir įvairios kultūrinės įstaigos.

• **Lietuviai Kolombijoje.** Teko patirti, kad Kilombijon nuolatos atvyksta naujų lietuvių. Kas mėnuo atvyksta veik po tuziną. Į Kolombiją prašosi ir lietuviai, emigravę į Australiją ir Maroko.

• **Lietuviai Australijoje Turi Gerą Vardą.** Tarp įvairių tautybių tremtinių, taip pat nemažas skaičius lietuvių darbo prievolę atlieka Australijos kariuomenės daliniuose, kariniuose sandėliuose ir dirbtuvėse ir tam tikras skaičius raketiniuose aerodromuose. Dirbančiųjų tarpe yra buvusių Lietuvos kariuomenės įvairių laipsnių karininkų. Teko patirti, kad lietuviai australų yra vertinami, kaip geri ir drausmingi darbininkai.

• **Kiek Yra Lietuvių Belgijoje.** Dr. S. Bačkio, Lietuvos atstovo Prancūzijoje, surinktomis žiniomis, Belgijoje šiuo metu yra 835 lietuviai.

• **Nevažiuoja Į "Rojų".** IRO paskelbtais oficialiais daviniais, per šių metų kovo mėnesį iš DP stovyklų į sovietų okupuotas Pabaltijo respublikas repatrijavo tik 4 asmenys. Kiek mums žinoma, jų tarpe nebuvo nė vieno lietuvių. Labai gerai lietuvis pažįsta komunistinį "rojų".

• **Domisi Knygomis.** Kanados lietuviai, gyvenantieji Golden Maniton Mines Kvebeko apylinkėse, užsakė kelis šimtus knygų Vokietijoje tebeegzistuojančiose leidyklose. Ypatingai domisi "Genocide" ir "Lietuvių Kalbos Vadovu". Kasyklose gyvena ir dirba apie 70 lietuvių, buvusių DP.

• **Per Romos radiją.** Romoje kun. P. Juras gegužės 28 dieną pasakė kalbą per Vatikano radiją. Kalbėdamas Sekminių išvakarėse prisiminė Lietuvos kančias.

• **Kiek Išleista Knygų.** Lietuvių Bibliografinės Tarnybos (606 N. Bowman Ave., Danville, Ill.) žiniomis, per pirmus šių metų 4 mėnesius Jungtinėse Amerikos valstybėse ir Kanadoje išleista 25 lietuviškos knygos, Europoje — 14, Pietų Amerikoje — 4.

• **1,000 Diplomų Išduota.** Iš Pittsburgo gauta žinia, kad neseniai Duquesne katalikų universitetas išdavė 1,000 diplomų. Tame skaičiuje diplomus gavo ir du lietuviai: Rūta Grebliūnaitė, duktė plačiai žinomų lietuvių veikėjų Marcelės ir Jono Grebliūnų ir Juozas Onaitis.

Amerikos lietuvių visuomenei gerai pažįstamas prof. Kazys Pakštas išrinktas nuolatinio Duquesne universiteto profesoriumi.

• **Nauji Laikraščiai.** Lietuvių Bibliografinės Tarnybos žiniomis iki šių metų gegužės 1 dienos Š. Amerikoje pasirodė 7 nauji laikraščiai ir žurnalai bei 2 perkelti iš Europos, Europoje išėjo 6 nauji laikraščiai, P. Amerikoje — 2 ir N. Zelandijoje — 1.

Paminėjo liūdną įvykį.

Birželio 11 dieną Chicagos lietuviai paminėjo tragiškuosius 1941 metų birželio mėnesio įvykius Lietuvoje — masinius lietuvių išvežimus į Rusijos kankinimo vietas užkaltuose vagonuose.

Minėjimą organizavo Chicagos Lietuvių Taryba ir minėjimo programai vadovavo jos pirmininkas Povilas Baltis.

Atitinkamas kalbas pasakė konsulas Dr. P. Daužvardis ir politinis kalinys Mečys Mackevičius.

Dainavo solistai St. Baranauskas ir Bičkienė. Akomponavo Kučiūnas.

Ypatingai jautrią nuotaiką sukėlė lietuvių poetų kūrinių pritaikinta muzika palydėtas montažas "Tremtinio malda". Išpildė tremtinių vyrų choras, muziką pritaikė A. Kučiūnas ir L. Šimutis, Jr. Talkininkavo aktoriai V. Valiukas ir N. Apeikienė.

KNYGOMS NUOLAIDA

Rimtų dvasinio turinio knygų galite gauti pas Tėvus Marijonus Chicagoje. Štai kai kurios:

Vysk. P. Būčys, MIC.	Katalikų Tikyba, 216 p.....	\$1.25
"	" Jėzus Kristus, 514 p.	3.00
"	" Šventoji Dvasia, 289 p.	2.00
Kun. K. A. Matulaitis, MIC.	Kristaus Patarimų Keliais, 233 p.	1.00
"	" Sielos Takai Tobulybėn, 269 p.	1.00
"	" Dorybės, 192 pusl.	1.00
"	" Šventųjų Gyvenimai, 714 p.	5.00
Kun. J. Vaitkevičius, MIC.	Mąstymai (baigiami spausdinti)	
	I knyga, beveik 500 p., įrišta	5.00

Atskirai perkant jos visos kaštuotų \$19.25
 Iki rugpiūčio 1 d. šias knygas galite gauti už 15.00
 Už \$10.00 perkant, duodame tuo laiku 10% nuolaidą.

MARIAN FATHERS

2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill.

Siunčiu \$..... už knygas

Vardas

Adresas

Miestas

1950 m. Parašas